

Sms R - Nyere broes Tealer

KIØBENHAVN, N

eller

Sommerferien

M. G.
1892.

KIØBENHAVN

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

L 3502 63361

Skærslibervise.

Moderato.

Olfert Jespersen.

N° 1.*plagato*

1. Nu er Ra - va - chol mer ej far - lig, saa
 2. Kon - ger, Dron - nin - ger og Prin - ses - ser paa
 3. Nu skal al - le ud paa Tour - né - er, det
 4. I gam - le Eng - land kæn - tred Strøm - men, og

lidt som vo - res Ni - ko - lajl Ra - va - chol var Fa'en skin -
 U - ni - ver - si - te - tet sad, og her - te paa en lærd Pro -
 er en me - get slet Des - sein, de fle - ste tje - ner ik - ke
 Nor - ge snart er tem - lig ren, Hr. Stang fik ik - ke fat i

bar - lig, vor Pe - ter - sen vi fryg - ter ej. I
 fes - sor, der sa' Gud ved hvor Man - den gad - det
 me - r' end han den fran - ske Co - que - lin. Hvor
 Tem men, han væl - ted nem - lig paa en Steen. For

Fran - krig knal - der he - le Skid - ten, der sli - bes Sa - bel, Dolk og
 vær - ste Bavl, Du mil - de Ska - ber! Naa hel - dig - vis for - stod de
 det er dumt at vil - le hy - le, for - di man Selv hos os ej
 Fri - hed løf - tes mangan Stem - me, man vil jo nø - dig slip - pe

Sværd. Vi har ej ind-ført Dy - na - mi - ten og
 ej, de sad og sleb en stil - le Skra - ber, — hvad
 tar, her kan man ik - ke sli - be Sy - le, vi
 den, vi og - saa Fri - hed fik her hjem - me, men

rit. sli - ber ik - ke Dol - ke her. — Her sli - bes Kni - ve, her sli - bes
 kan det vel ge - ne - re mig? — Her sli - bes Kni - ve, her sli - bes
 nem - lig in - gen Sy - le har. — Her sli - bes Kni - ve, her sli - bes
 de vil gær - ne klip - pe den. — Her sli - bes Sax - er, her sli - bes

p scherz.

flestes
 Sax - er, Sax - er og Kni - ve sli - bes, her er Skær - sli - ber - mand.
 Sax - er, Sax - er og Kni - ve sli - bes, her er Skær - sli - ber - mand.
 Sax - er, Sax - er og Kni - ve sli - bes, her er Skær - sli - ber - mand.
 Kni - ve, Sax - er og Kni - ve sli - bes, her er Skær - sli - ber - mand.

mf

Frederik, er Du oppe!

Polka Tempo.

Gl. tysk Melodi.

No 2.

1. Føj, hvor Fre-de-rik so-ver læn-ge, snor-ker som en
 2. Der var stort Hal-lo i „fem-te“, før-end Holm i -
 3. Al-le Menn'-sker her i Bý-en de har sagt saa
 4. Det er ke-de-ligt her-hjem-me, naar de ej g'fer

Ba-vi-an, han er al-drig o-ven Sen-ge
 gen blev val't, jeg var med, jeg tror jeg stem-te
 tit, saa tit: „Pok-ker me-re se Re-vy-en,
 O-pe-ra. Nor-dahls Bror vår vist i Klem-me,

fer langt op paa For-mid-da'en. Fred'-riks Mo'r tit
 paa en Re-dak-ter, der faldt. Beg-ge to ku'
 Gen-ren er for-længst for-slidt! Men er der saa
 naar et C han nu sku'ta'; han har Stem-me

hvi-sker te' ham: Sæ-de lil-le Fre-de-rik,
 bru-ge Mun-den, sik-ke Flæsk og fe-de Ord!
 Pre-mi-è-re, ken-der jeg mit Folk præ-cis,
 som en Lø-ve, men den nø-dig slum-re maa,

Mut- ters Dreng, naar maa jeg gi' ham han- ses Mor- gen - drik? Aa!
 Men der var nok én for - svun- den, da vi sang i Kor: Aa!
 Kæ- rel De kan ej la' - væ - re selv til dob- belt Pris. For
 i Ku- lis - sen maa han præ- ve Høj- den, han kan naa. Aa!

Fre- de - rik er Du op - pe? Fre- de - rik hop nu
 Fre- de - rik er Du op - pe? Op med Fre - de -
 Fre- de - rik er jo op - pe! Op med Fre - de -
 Fre- de - rik er Du der - op - pe? Fre- de - rik hop der -

opl Æh Hur - rø for Fre- de - riks Mør! Hop
 rik! Æh Hur - rø for Rys - sels Brøt hjælp
 rik! Æh Hur - rø, Du se - de By, Du
 opl En, to, tre, og et lil - le bit - te Hop, saa

op Du se - de Nor. Aa! Nor.
 in - gen kæ - re Mor. Aa! Mor.
 skal ha' Din Re - vy. For! vy.
 naar Du nok der - op. Aa! op.

Cyclelise.

Olfert Jespersen.

No 3.

P

1. Al Ver-den gik om-kring for i en Kas-se-king, det bruger
 2. Tit ud paa Ha-re-jagt ta'er i sin ba-re Dragt- min Bedste-
 3. Om he-le Ga-gen ry'er, hver Sku-e - spil-ler fly'er paa sin Ma-

man nu ik-ke me-get mer. Nu ka-rer man omkring med Luft og Gummi-ring!
 mor hun ryger som en Reg. Min On-kel Tandem har, min Tan-tes Bed-ste-far
 ski-ne li-som in-gen Ting. Paa Ormond Or-la-mundt ker he-le Sjælland rundt,

Cycleklokke. *legato* (fallende)

Det reg-ner Folk nu for Pla-ser. Skræd'-re,
 paa Hum-ber hum-per som et Øg. Bis-pe-
 og Ring paa Gummiring s'Per Klin-ge-ling. Med lidt
 Ny-e
 Al-le
 Og Hans

s

Slagt'-re og Stu-den-ter, U-ni-ver-si-
 Bryg-hus Int'-res-en-ter, sa-llig „Dan-marks“
 O-li-e i Kan-den ta'er de ro-llig
 Ti-der, ny-e Skik-ke, Bar-ne-vogn nu
 By-ens Di-rek-to-rer, selv Be-ser-ve-
 Beck og he-le Dan-sen, Kam-mer-her-ren

s.

tets - Do - een - ter, Lø - ger u - den Pa - ti -
 A - bon - nen - ter, Po - li - ti - ets As - si -
 langs ad Stran - den, of - te kør' de paa hin -
 bru - ges lk - ke, Ber - ne - ne paa Sty - ret
 Sang - Souf - fls - rer, A - bra - hams og hans Kla -
 og Fru Nan - sen, De skal snart se Jul - le

s.

en - ter kør' ved Nat og Da'.
 sten - ter, Jamen de fal - der
 an - den, det bl'ør der' - ses Sag.
 lig ge, Bar - ne - pi - gen
 kø - rer klap - rer løs pr. Hjul.
 Han - sen hju - le med Niels

2.

a.
 bag. 1-3. En Cye - le aab-ner Dig de sto-re Vær, en
 Juel.

Cye - le aab-ner Dig Kre - dit, en Cye - le er den bed-ste

Klokke.

Livs - for - nyer! Cye-list, spring af! stlg op! hvitt! hvitt!

Drej om ad lille Kongensgade.

Mazurka Tempo.

Olfert Jespersen.

No 4.

1. De go-de gam-le Rum-le - kas-ser fra He-sten og til Fred-riks-
 2. I go-de gam-le Rum-le - ti - der ej Høgsbro gik til Kon-gens
 3. Den go-de gam-le sø-de Ød-mann trak ik-ke Hus, det var en
 4. Vor go-de gam-le Dyd vi hu-ske, den Dyd, der er saa stor i

ber' til Ø-ster-ga-de ik-ke pas-ser, nu da den as-fal-te-ret
 Kur, nu er han lan-det dér om sí-der blandt Hof og an-dre Folk, der
 Skam, for Da-mer-ne var han en dø-d Mand, og me-get faa kun fulg-te
 Nord, ja ne-dig vo-re Dro-ske - ku-ske vil kø-re dér, hvor La-sten

er. For man kan nem-lig ik-ke hø-re, i-fald man bli-ver o-ver
 duer. Lidt Guld-kur kan jo ik-ke sku-de, man den Slags Ting engang skal
 ham. Den Stak-kel hvor han rusa ha' dø-j-et, da in-gen i The-a-tret
 bor. Af Hugues le Roux Be-søg vi ha'-de, en la-ste-fuld og syn-dig

kert, de bad om ej de maat-te kø-re, men
 sé, naar blot de Folk i In-te-ga-de ej
 kom, og tæn-k, naar han gik ned ad Stre-get, man
 Mand, tæn-k jer, han vil-de se en Ga-de, som

ritard.

det blev gan-ske o - ver - hert. Der maa jo ns - dig kom-me
 var saa slem-me til at lé. Selv Boj - sen kan ej li'e den
 ej en - gang sig vend - te om. De svandt, de svandt de Da - ge
 jeg u - mu - ligt næv - ne kan. Dens Navn har Dro-ske - ku-sken

dim.

Valse.

Hul-ler i Ø - ster - ga - des fi - ne Gul' - er. Kør om ad lil - le
 Lat-ter men si'er til Høgsbro: Gam-le Fat-ter! Stik om ad lil - le
 gla-de, nu var der trist paa Ø - ster - ga - de: Drej om ad lil - le
 skræmmet, han sa': Vis den ej til en Fremmed. Vi bli'r i lil - le

Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, _____ kør om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, _____ stik om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, _____ drej om ad
 Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart, _____ vi bli'r i

*cresc.**ritard.*

li - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. _____
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. _____
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. _____
 lil - le Kon - gens - ga - de, der er jo li' - saa rart. _____

Guld.

Moderato.

Gl. Søndagsvis.

No 5.

1. For Mor-gen-stund har Mun-den fuld, helt fuld af Guld, Du
 2. For - u - den Guld gaar alt om-kuld; uf for det Guld; for
 3. Hvis Du Dig dag - lig drik-ker fuld, sprejt Dig med Guld; saa
 4. Guld - bryl-lups-fest, rul med Dit Guld, rul med Dit Guld! Maa-
 5. Nor - malt en Jä - ger gaar med Uld, gaar kun med Uld. Men

gyld-ne Sol - gud vær mig huld, skaf mig lidt Guld el-ler Sølv, el-ler
 Sø - ren - sen som for John Bull, Guld det er Muld for Nei-e-re og
 faar Du snart Dit gam-le Huld, kom med Dit Guld, jeg skal vi-se Dig A-
 ske man faar sin Frak-ke fuld, fuld med det Guld el-ler Ord-ner el-ler
 Rothschilds Jä - ger gik med Guld; kom med det Guld, Du i mas-se-vis i

rit.
 Sed - ler, el-ler Kob-ber, ba-re Pen-ge, der kan klod - se lidt. For
 Bay - e-re, for Høj - re og Ven - stre og Ty - sker og Svensker.
 mi - ei-vej, der fløj-tes for Dit Guld, og der sprøj-tes Du med Guld. Og
 Stjær-ner el-ler Nøg-ler el-ler Tit - ler el-ler Ste - a - rin. Guld-
 kas - se-vis har hug-get af og pluk-ket af a' mit, Ban - ditt! Han

Jeg er rent re - non - ce paa Gunst og Gods og Guld.
 Guld for-drer he - le Grej - en, fra Hæl til Hat - te - pul.
 naar Du er ku - re - ret, staar det i Smæld og Smuld.
 bryl - lups-Gul-det rul - ler, Cohn pres-ser vor Ci - tron.
 kom i Port'mon - nix - en, og saa blev Kas - sen fuld.

Forholdsvis temmelig go'.

Vals Tempo.

Olfert Jespersen.

No 6.

(Træspil)
f animato
staccato

marcato

1. I Sla - gel - se
2. Ti - vo - li, vor
3. I By - en man
4. O Jam - mer! Hr.

Ven - stre vil Høj - res Kreds ta', (Træspil)
flot - te - ste In - sti - tu - tion,
sam - les til mun - ter Kon - gres, *mf*
Jun - ker han by - der til Fest,

f

men hvor skal de faa sig en Rigsdagsmand
den rut - ter med Gas til Jo - han - sens Bal -
fra Sky - en der reg - ned et helt Bry - ger -
der - in - de, hvor Jen - ser - ne springer paa

fra? (Træspil) *mf* *f*

Bo -
lon, men
læs, Ung
Hest, han

ga - nls er ef - ter en Kredsjust paa Jagt. (Trøspil)
 bli'r der saa il - lu - mi - nert, si'er de stop!
 Ja - eob - sen stod for den he - le Kom - mers!
 by - der paa Tom - bo - la, Sang og Tra - la:

Vil ha' mig ster Di - ne - sen,
 Af Va - ne Hr. Thra - ne skru'r
 Se straks var han mun - ter, men
 Dette her er til For - del, vel at

jeg er Kap - tain, fra min Si - de in - tet i - vej'n.
 ned Gas - sens Ha - ne, skru'r ned - ja for det le - ber op!
 det gik sgu un - ter, da han tal - te fem - hundred halv - fjers.
 mær - ke til For - del, til For - del - ja Gud véd for hva'.

p Tysk Vals.
 Han kom og han gjør - de Fu - ro - re blandt Folk ud i
 Ja om det saa er Mu - sik - ken, den skru'r de sgu
 Han kls - ed' sig bag sit Ø - re, men Ta - len han
 Den Jun - ker stod selv ved Kas - sen og vin - ked til

Sla - gel - se, _____ da li - ge med et han
 og - saa ned, _____ snarthar C. C. kun Trom - me -
 holdt, var dog ken, _____ for slet in - gen Bryg - ger fik
 Folk Psil Psil _____ Mens in - de paa Dan - se -

gjer' - e den fø - le Op - da - gel - se, _____ at
 stik - ken og Kon - tra - bas - sen i Pred. _____ Vi. o -
 hø - re, hvad Man - den han tæn - te i Løn: _____ Jeg
 plad - sen der hop - peden en - lig Gar - dist, _____ og

han hav - de glemt sin Stem - me der hjem - me, men i Ho -
 li - nen sler de kan stry - ges, og Pok - ker med den O -
 hav - de kun in - vi - te - ret en Snes, naa lad gaa med
 Junk'ren slog Arm om Gar - di - sten, saa dan - sed de nok saa

bro _____ el - ler Grenaa blev Stemmen mærk - værdig ge - svindt saa'n
 bo, _____ men det var sgu Synd for C. C.s O - bo var
 to, _____ men Re - sten jeg sn - sker ad Val - by Kro, den er
 fro, _____ Kongens Fo - ged sa', da han tal - te de to, den er

for - holds - vis tem - me - lig go', _____ men i Grenaa blev Stemmen mærk
 for - holds - vis tem - me - lig go', _____ ja det var sgu Synd for C.
 for - holds - vis tem - me - lig go', _____ ja Re - sten jeg sn - sker ad
 for - holds - vis tem - me - lig go', _____ Kongens Fo - ged sa', da han

vær - dig ge - svindt saa'n for - holds - vis tem - me - lig go'.
 C.s O - bo var for - holds - vis tem - me - lig go'.
 Val - by Kro, den er for - holds - vis tem - me - lig go'.
 tal - te de to, den er for - holds - vis tem - me - lig go'.

Ta' Poten væk!

Con moto.

N° 7.

p Potpourri.

1. Hver en Ga - de var jo de - ko - re - ret, da vort
 2. En Ger - ma - ner, der var læns paa Brik-ker, her vil
 3. Bjørn-son vil ej hæ-re paa Kar - to - ven, Kri-gen.

Kor. s

Kon - ge - par holdt Fest i Maj. Sik-ken en Mdjl! Nu blir
 En - de ge - re paa sit Liv, Sik-ken et Liv! Og saa
 ha - der han, som nek De véd. Sik-ke De véd! Han paa

man - ge pæ - ne Folk mulk - te - ret, ja for
 væt - ger han det Hus, der lig - ger ne - de
 Him - mel - bjær - get stod for - vo - ven, og præ - ked

Kor. s

nu tar Ma - gi - stra - ten følt paa Vej: Sik-ken en Vej! Hvem har
 ved det lil - le kø - re Be - thel - skiv. Sik-ken et Skiv! Hel - dig -
 Had tog saa en Tur til So - rø ned. Stik-ke der-ned! Ja - men-

her ved Sten-brøn fin-ge-re-ret? Du maa ej ta' Sten op!
 vis for ham Pi-sto-len klik-ker, og han løb trods Hus-be-
 So-re vil ha' Fred i Sko-ven, den er ik-ke vi-et

rit. **Animato.** *mf*

Gu' maa Du' kke nej. Nø, vil Du, vil Du straks ta' Po-ten væk!
 sty-rer-in-dens: Bliv! Naa, vil De, vil De straks ta' Po-ten væk!
 Had men Kærlig-hed Naada! vil Du, vil Du straks ta' Po-ten væk!

vil Du, vil Du straks ta' Po-ten væk! Vi vil ik-ke
 vil De, vil De straks ta' Po-ten væk! Skal De sæt-te
 vil Du, vil Du straks ta' Po-ten væk! Du ej sj-ge

ha' det Bræk, vil Du ta' Po-ten væk! væk!
 os i Skræk, vil De ta' Po-ten væk! væk!
 maa et Kvæk.—Vil Du ta' Po-ten væk! væk!

1. 2.

No'et falder der jo altid af.

Olfert Jespersen.

Moderato.

Nr 8.

1. Jeg véd en Dag som har Be - tyd - ning for
 2. Jeg pri - ser vor Tu - rist - for - e - ning, for
 3. Hvor By'n er fin paa al - le Kan - ter, mens
 4. The - a - tret i A - ma - lie - ga - de er

mig saa vel som for Prins Hans, den Dag, da der er Fug - le - skydning med
 jeg er Medlem selv af den, jeg gør det i den bedste Me - ning, saa
 Bryllups - fe - sten fej - ret bli'r. Hvert Husmed Shirting og Guirlan - der og
 Ik - ke rigt paa Gods og Guld, i - fjør jeg véd det ba - re ha' - de af

Mid - dag og en lil - le Dans. Saa træk - ker jeg i Skyt - te - Trøj - en, og
 gør og Hr. Lars Kristen - sen. Dens Vir - ken brin - ger os ved Gud Frugt, de
 fri - ske Ro - ser af Pa - pir. Min Kvist den var lidt mid - del - maa - dig, kun
 Di - rek - te - rer Kas - sen fuld. Hvert Aar de fin Ko - me - die lo - ve, ja

Trøj - en det er sor - te Klæ - r, men li - ge sky - de Pa - pe - gøj - en, det
 brin - ger Frugt fra Sy - den hjem. De fin - der aarlig paa en Udflygt, det
 med en lil - le Gren af Gran, Mo - res - cos Hus var o - ver - daadig, Gud
 mindst ét klassisk Me - ster - værk, de lo - ve Guld og grønne Sko - ve, man

er jo ik - ke gi'et en - hver. En Men'-ske - al - der har jeg
maa man virk - lig la - de dem. I Aar vil in - gen gaa i
hvor den Mand dog al - tid kan. Selv stod han der, skønt det var
ser ej Skov'n for ba - re Birk! Ja Birk og The - o - dor, og

aar - lig sgu skudt, men jeg skam sky - der skidt, præ - cis jeg sig - ter li - ge
To - get, vi skal en Tur til Bos - ni - en, vi er kun ot - te med paa
steg'n - de og So - len dag - lig brændie hed, mens Gra - nen stil - le drysede
San - der - han har det ø - ko - no - mi - ske - men for det me - re ko - mi -

ritard.

midt, men træf - fe gør jeg kun saa daar - - lig. Naa, no'et falder der
den - Gud ved om saa det bli'r til no - - get, for no'en falder der jo
ned og stak og kil - dred al - le - veg - - ne! Naa - no'et falder der jo
skæstaar mindst en Snes Re - præ - sen - tan - - ter. Skidt! No'en falder der jo

al - tid af, men no'et hænger der ogsaa ved, ja no'et falder der
al - tid af, men no'en hænger der jo ogsaa ved, ja no'en falder der jo
al - tid af, og no'et hænger der jo ogsaa ved, ja no'et falder der jo
al - tid af, og no'en hænger der jo ogsaa ved, og Fribilletter falder der jo

al - tid af, men Fuglen hænger al - tid ved.
al - tid af, selv om Hr. Larshan hænger ved. *f*
al - tid af, og no'et der hænger og - saa ved.
al - tid af, hang blot den re - de Lyg - te ved.

Ja Gudskelov!

Rhetnländer.

Otto Teich.

N° 9.

p

1. Nu Gud-ske-lov faar Ku-ske Lov at lun-te a', vi
Po-li-ti-et bli-ver vre'; naar ba-re tre gaar
2. Ja Gud-ske-lov, vi ku' sku' dog da ind-se, a' vi
Fa-ne-tog! Af Va-ne tog vi Ba-ne-tog, skendt

ku 'nte ha' det med Ga-lop. Og Gud-ske-lov at man kun maa paa
i Ge-led ad Ga-den ned. Før kun-de Hun-de no-gen-lun-de
Pin-se-da' ej fik Mu-sik. Næ, Gud-ske-lov, hvem hu-sker dog paa
Søn-dags-fart vi ej kan li', for der er vel i Hel-lig-hed For-

1.
Ga-den gaa, og in-te staa og fyl-de op. Og
ta' det let, nu skal de-gæst ha'
Grund-lovs-fest i Hel-lig-gæst og i Be-thesd? Ej
skel-lig-hed, men det blir snart til

2.
For-tovs-ret. Hvor skent at Lo-ven-Søn-dags-lo-ven
luk-ker, ja I-de-en er ej
Blas-fe-mi. Vi Søn-dag ej med Bern og Ko-ner
Gaard-mis-sio-nen frit la'r gaa i

vir - ker, den vir - ker, hvad knir - ker? Vi snart til at - ten
do - li', vi ro - li' Ti - vo - li, Fre - gat - ten blir en
jo - ner med re - de Bal - lo - ner. Vi os med For - tet
Gaar 'en, der gaar 'en hver Mo' - ren. Saa stry - ger glat væk

ny - e pæ - ne Kir - ker os lir - ker, ork ja,
Guld - kur - Dok - tor - Bo - lig - ret tro - lig, ork ja,
og de smaa Ka - no - ner før - so - ner, ork ja,
By - en af Me - nu - en Re - vy - en, ork ja,

1. Gud-ske-lov. Saa Gud-ske-lov! Det kla-rer snart, det va-rer snart ej
Gud-ske-lov! Vi Gud-ske-lov! Det kla-rer snart, det va-rer snart ej
2.

læn - ge, før alt godt Ha - mæ - er pu - stet væk, vor Græ - ker - By til

Kvæ - ker - By gør Vil - helm Bech, og Bi - skop Fov; ja Gud-ske-lov!

Stop nu lidt, Smit!

Marche.

Fransk Melodi.

N° 10.

mf *f*

p

1. Ja-cob Sca-ve-nius la-ved om paa hver Sko-le-bog, seksten med x ej
 2. Of-te i Landsting-sa-len Oc-ta-vius Or-det faar, før-end han naar Fi-

staved mer no-gen Sko-le-pog! Mangen E-lev blev bi-ster, Læ-re-ren
 na-len mindstet Par Ti-mer gaar. Fordum var ti Mi-nut-ter hvad der for-

blev per-plex, saa gik vor Sprogmi-ni-ster selv hen og blev til Ex- og saa
 und-tes dem, Lie-be jo véd at Mutter ven-ter præ-cis ham hjem; og ner-

ritard.

kom der en ny, og han raab-te i vil-de-ne Sky:
 — ves gaarhan løs paa Oe - ta - vi - us gnaven og bes:

Naa, stop nu lidt, Smit! Lav om det Skidt, Smit, tryk sex-ten
 —Aa, stop nu lidt, Smit! Du ta - ler lidt, Smit, Du mas ved

blot som før var godt, og vi fik X - et Sca-ve-nius
 Gud snart ha' talt ud, Du ta - ber Vej-ret spar lidt paa

ritard.

ex - ed; det stumme E— Gud-skelov at det ble!
 Læ'-ret, hør vær nu rar,— skal Du faa en Ci - gar.

Vedkommende.

Moderato.

Gl. Soldatervise.

No 11.

1. Halv - an - den Aar har vi nu byg - get
 2. Hvem det skal bru - ges mod, slet in - gen
 3. Den he - le Fæst - ning sig vist søl - ge
 4. Halv - an - den Ty - sker kom for - le - den

Port, det er en mun - ter og en nyt - tig Sport. Hvor vi faar
 ved, her byg - ger vi i Fred og Kær - lig - hed. En Del kan
 la'r. Et Til - bud Korsgaard un - der Haan - den har. Naa, Fan - den
 Da', med Vold og Magt de vil - de Ad - gang ha'. Jeg sa' til

Peng'ne fra? Naa ja, dem faar vi a' Ved - kom - men - de. Hvor vi faar
 ty - de paa, at vi skal sky - de paa Ved - kom - men - de. En Del kan
 hak - ke me', man ku' jo snak - ke me' Ved - kom - men - de. Naa, Fan - den
 dem: Her - ut! Se, Ad - gang er for - budt U - ved - kom - men - de. Vi sa' til

Peng'ne fra, naa ja dem faar vi a' Ved - kom - men - de.
 ty - de paa, at vi skal sky - de paa Ved - kom - men - de.
 hak - ke me', man ku' jo snak - ke me' Ved - kom - men - de.
 dem: Her - ut! Se, Ad - gang er for - budt U - ved - kom - men - de.

**Offentlig Foredrag af Sangene
 er strængt forbudt!**

Forfatterne.